

Napad naših letalcev na Mailand in severno Italijo.

(Avstrijsko uradno poročilo od torka)

K.-B. Dunaj, 15. februarja. — Uradno se danes razglasa:

Včeraj zjutraj obmetalo je eno naših letalnih brodovij, obstoječe iz 11 letal, kolodvor in fabrične naprave v Mailandu z bombami. Opazovalo se je razvitek mogočnih eblakov dima. Brez ozira na topovski ogenj in odporna letala sovražnika, povzročili so opazovalni oficirji po načrtu metanje bomb. Zračni boj se je povsod v naš pričel; sovražni letalci izpraznili so bojno polje. Razven tega obmetalo je več letal neko fabriko v Schio z vidnim uspehom z bombami. Vsa letala so se nepoškodovana vrnila.

(Zavarovana križarka „Arethusa“ bila je leta 1913 zgrajena. Vsebine ima 3660 ton, hitrosti 29 morskih milij in kurjavo za olje. Obožena je bila z 8 topovi (2 kanona po 15, 2 cm za hitro nabasanje, 6 takih po 10 2 cm kalibra) in 4 strojnimi puškami ter 4 torpednimi cevmi. Križarka je imela 750 000 kil olja na krovu. Bila je 125 metrov dolga, 11,9 metrov široka ter imela posadko 400 mož.)

Angleška križarka „Arethusa“ potopljena.

K. B. London, 14. februarja. (Uradno). Angleška križarka „Arethusa“ zadeva je na vzhodnem obrežju na neko mino. Smatra se križarko za izgubljeno. Okoli 10 ljudi posadke je utonulo.

(Zavarovana križarka „Arethusa“ bila je leta 1913 zgrajena. Vsebine ima 3660 ton, hitrosti 29 morskih milij in kurjavo za olje. Obožena je bila z 8 topovi (2 kanona po 15, 2 cm za hitro nabasanje, 6 takih po 10 2 cm kalibra) in 4 strojnimi puškami ter 4 torpednimi cevmi. Križarka je imela 750 000 kil olja na krovu. Bila je 125 metrov dolga, 11,9 metrov široka ter imela posadko 400 mož.)

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 15. februarja. Iz vojnega uradnega stana se poroča:

Rusko bojišče. V vzhodni Gakke jarki ciji zvišano bojevno delovanje sovražnih letev ponatalcev brez uspeha. Severno-zapadno od Tarajnji ponopola je neki nemški bojni letalec uničil neko rusko letalo; letalci so mrtvi.

Italijansko bojišče. Ob koroški nični fronti obstreljevala je sovražna artiljerija včeraj naše postojanke na obeh straneh dolin Sei-jozaj je sera in Sebach (zapadno Raibla); opolnoci otvorila je ljetni ogenj na fronto med dolino vodstva Flella in Wiachbergom. — Pri Flitschu napadli so Italijani zvečer našo novo postojanko v pokrajini Rombona; bili so pod težkim in izgubami zvrnjeni. Ljuti topovski boji Kakor je ob primorski fronti trajajo naprej. — Južno-vzhodno bojišče. Nič novega.

Namestnik generalštavnega šefa: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 15. februarja. (W. B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Južno-vzhodno od Yperna vzele so naše čete po izdatni pripravi z ognjem artiljerije in metalcev min okoli 800 metrov angleških postojank. Velik del sovražne posadke jarkov je padel, en oficer in par tucatov mož je bilo vjetih. — Ob cesti Lens-Bethune zasedli smo po uspešni razstrelbi rob odprtine. Nasprotnik nadaljuje obstreljevanje Lensa in njegovih predmestij.

Južno od Somme sledili so brezuspešnim francoskim napadom z ročnimi granatami ljuti, v noč trajajoči artiljerijski boji. Severno-zapadno od Reimsa ostali so francoski napadalni poskusi s plinom brez učinka. — V Champsagni izvršil se je po mčni pripravi z ognjem slabotni napad proti naši novi postojanki severno-zapadno od Tahure; bil je lahko zvrnjen. Vzhodno Maa se živahni ogenj proti fronti med Flabasom in Omesom. Počeli protinapad Francov se je pred njim odvzeto postojanko pri Oberseptu izjavil.

Vzhodno bojišče. Položaj je v splošnem nespremenjen. Ob fronti armade generala grofa pl. Bothmeri vršili so se živahni artiljerijski boji. Pri Grobli (ob Serethu) uničil je neki nemški bojni letalec neko rusko letalo. Vodja in opazovalec sta mrtvi.

Balkansko bojišče. Nič novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Uničenje parnika „Arabic“.

Tudi druga angleška ladja potopljena.

K.-B. Berlin, 12. februarja (W.-B.) Uradnemu razglasu od 11. t. m. o uničenju „Arabic“ po naših torpednih čolnih je dodati, da se je, kakor so pozneje poizvedbe sigurno dograle, tudi o dotorpeda zadeta druga angleška ladja potopila. Nadalje se je dogralo, da se je skupno poveljnika, ladijenega zdravnika, enega častnika, enega krovnega častnika in 27 mož od „Arabic“ rešilo. Od njih so na vrnitvi vsled bivanja na vodi zdravnik in trije možje umrli.

Sef admiralnega štaba mornarice.

Naši junaki na bojišču.

I.

„Leipziger Neueste Nachrichten“ poročajo od vzhodne fronte:

V neki poljski vasi našel je neki nemški vojak dobrohranjeni skelet (okostje). Premisljeval je s svojimi tovariši, kaj se naj napravi s to sliko smrti. Vojaki so dobili konično misel, da izpustijo okostje proti Rusom. Pritrdili so okostje na deski z malimi valčki in je utrdili s posebno lato. Na koščeno glavo so dali nemško čelado, vse okostje pa so zagnili z vojaškim plaščem. V roku so mu dali še koso. Tako so vzel okostje seboj v streški jarek. Tu so okostje dvignili čez grič, pritrdili dve vrvi tako, da so zamogle grozovito postavo premikati in so potrežljivo čakali. V jutranji megli prišli so Rusi. Ko so koščeno postavo videli, pričeli so kar blazno nanjo streljati. Ali okostje se ni prestrašilo. Krogle so preluknjale pač njegov plašč in mu vrgle čelado raz glave; okostje samo pa je ostalo po konci in se strašno režalo Rusom. Vsled tega se je rusko prodiranje vstavilo. Ko pa so naši vojaki s svojimi vrvimi koščenega moža naprej sunili, so pričeli Rusi divje bežati.

II.

Koroškemu listu „Freie Stimmen“ posnamemo pismo, ki ga je spisal vojni ranjenec g. Sepp Joven iz Wolfsberga o smrti junaškega koroškega učitelja Hugo Kreiner iz Zlana. V pismu citamo:

„Imeli smo izvršiti iz neke vasi napad na rusko postojanko. Ta vas se imenuje Dobrind. Skriti za kočami in ploti, dospeli smo do novo zgrajenega šolskega poslopja. Tu smo se vstavili, da se zberemo. Praporčak Kreiner porabil je priliko, da poišče v hiši kaj za jesti. Po nekaterih pričakovanju polnih minutah prišel je zopet v spremstvu svojega uradnega tovariša, tamošnjega učitelja, ki ni bil pobegnil, kakor večji del prebivalstva. Praporčak Kreiner nesel je hlebec bruhu pod pazduho in je pričel takoj kruh ednakomerno razdeliti. Medtem je že semčinja okoli voglov hiše zažigalo in nekaj šip je padlo razbitih na tla. Konečno je

Nikita v Lyonu.

Kakor znano, jo je besedolomni črnogorski kralj Nikita popihal čez doline in gore, ko so se v bližini njegove rezidence prvi avstrijski bajonetni pokazali. Pobral je šila in kopita, prelomil še parkrat v naglici svojo balkansko „častno besedo“, naložil svoje ženske in ortljago ter jo popihal. Šel je najprej v Italijo. V Rimu ga je sprejel njegov zet „rè piccolo“ Viktor Emanuel. Pa se menda nista mogla dogovoriti, mali kralj velike Italije ter veliki kralj male Črnogorske. Zato je Nikita zopet vstopil v vlak in se odpeljal na Francosko in sicer v mesto Lyon. Prinašamo ob tej priliki pač redko sliko prihoda kralja Nikite v Lyonu.

König Nikita in Lyon.

Bolni napljenih

Sanaforij Afleñz

Hofacker (830) Stajersko. Prospekt.